

Etusivu » Vero-ohjeet » Verohallinnon ohjeita

Talkootyön verotus

Ohje Drno 508/32/2005, 12.10.2005

Valtuutussäännös

Verohallintolaki (1557/1995) 2 § 2 mom.

Voimassaolo

Toistaiseksi

Korvaa normin (nro, pvm)

4928/1/30/92, 4.6.1992

Päivämäärä

12.10.2005

Vastaanottaja

Verovirastot

Tässä ohjeessa käsitellään talkootyön verotusta. Ohje korvaa normin nro 4928/1/30/92.

Verohallitus on antanut ohjeen talkootyön verotuksesta vuonna 1992. Ohjeen antamisen jälkeen on säädetty uusi ennakkoperintälaki (20.12.1996/1118, EPL) ja tuloverolakiin (30.12.1992/1535, TVL) on lisätty yleishyödyllisen yhteisön maksamia matkakustannusten korvauksia koskeva säännös. Lisäksi verotuksessa talkootyönä pidettävän työn käsite on osin täsmentynyt. Tämä ohje ei muuta aiemmassa ohjeessa annettua ohjausta. Ohje täydentää ja ajantasaistaa aiemman ohjeen sisältöä.

Talkootyön käsite

Talkootyöllä tarkoitetaan yleensä toisen lukuun korvauksetta tehtävää työtä. Talkoilla tehtävä työ on ”jokamiehentyötä”, joka ei edellytä erityistä ammattitaitoa tai pätevyyttä. Talkootyö ei siten vaativuudellaan rajoita kenenkään osallistumista talkoisiin.

Tyypillisiä talkootöitä ovat perinteisesti olleet sadonkorjuutyöt ja yksinkertaiset rakennustyöt. Ominaista näille töille on tietyn työvaiheen suorittaminen (esim. sokkelin valu). Talkootyön käsite on usein liitetty myös yhdistysten jäsenten tekemään vapaaehtoistyöhön. Erilaisen yhdistysten varainhankinta tapahtuu merkittävältä osin jäsenten vapaaehtoistyönä.

Talkootyön määrittely verotuksessa

Verolainsäädännössä ei ole erityistä talkootyön määritelmää, vaan asia arvioidaan kokonaisuutena tapauskohtaisesti. Vastikkeellinenkin työ voi tietyin edellytyksin olla talkootyötä. Huomioitaviksi tulevat tällöin vastikkeen määräytyminen ja saaja sekä työ- ja verolainsäädännön säännökset. Erilaiset tilanteet voidaan jakaa veroseuraamuksien mukaisesti kolmeen ryhmään:

- a) talkootyö, josta ei koidu veroseuraamuksia;
- b) talkootyö, josta saatu palkkio on palkkion saaneen yleishyödyllisen yhteisön veronalaista elinkeinotuloa, sekä
- c) työ, josta saatu palkkio on työn tekijän veronalaista tuloa

Talkootyön verotuksessa lähtökohtana on työsuorituksen luonteen arviointi sekä työn tuloksen ja mahdollisen palkkion saajan määrittely. Verotonta talkootyötä voi olla ainoastaan perinteinen talkootyö sekä tietyin edellytyksin rekisteröidyn yleishyödyllisen yhdistyksen hyväksi tehty työ. Myös muu tuloverolain 3 §:ssä määritetty yhteisö, joka on yleishyödyllinen, kuten esim. yleishyödyllinen säätiö, voi olla verovapaan korvauksen saajana samaan tapaan kuin rekisteröity yleishyödyllinen yhdistyskin, mutta se on harvinais-ta, koska ne eivät yleensä hanki varoja talkoilla. Tässä ohjeessa puhutaan kuitenkin yleishyödyllisen yhdistyksen talkootyöstä, koska käytännössä vain yleishyödylliset yhdistykset tekevät talkootyötä.

Tässä ohjeessa tarkoitetut työsuoritukset voidaan jakaa neljään ryhmään. Näitä ovat

- 1) perinteinen talkootyö,
- 2) yhdistyksen lukuun tehtävä vastikkeeton talkootyö (*välitön työ*),
- 3) rekisteröidyn yleishyödyllisen yhdistyksen nimissä kolmannen osapuolen lukuun tehtävä vastikkeellinen työ (*välillinen työ*), joka voi olla

- a. yhdistyksen veronalaista elinkeinotoimintaa,
- b. työtä, josta maksettu palkkio on työn suorittavan henkilön palkkaa tai työkorvausta, tai
- c. verotonta talkootyötä,

- 4) kolmannen osapuolen lukuun tehty työ, josta saatu palkkio lahjoitetaan edelleen (*palkkion lahjoittaminen*).

Vastikkeellinen työ (*välillinen työ*), joka tehdään yhdistyksen nimissä ulkopuolisen toimeksiantajan lukuun, voi olla verotonta vain

silloin, kun yhdistys on rekisteröity ja TVL 22 §:n mukaisesti yleishyödyllinen yhteisö.

TVL 22 §:n mukaan yhteisön on täytettävä kolme kriteeriä, jotta se voisi olla yleishyödyllinen. Yhteisö on yleishyödyllinen jos:

1. se toimii yksinomaan ja välittömästi yleiseksi hyväksi aineellisessa, henkisessä, siveellisessä tai yhteiskunnallisessa mielessä;
2. sen toiminta ei kohdistu rajoitettuihin henkilöpiireihin;
3. se ei tuota toiminnallaan siihen osalliselle taloudellista etua osinkona, voitto-osuutena taikka kohtuullista suurempaa palkkana tai muuna hyvityksenä.

Työn suorittajan itsenäisesti omissa nimissään tekemästä veronalaisesta työstä on kyse silloin, kun yhteisö, jolle työstä saatava palkkio lopullisesti ohjataan, ei osallistu työn hankkimiseen tai tekemiseen.

Perinteinen talkootyö

Perinteinen talkootyö on vastikkeetonta työtä, joka perustuu esim. ystävyys- tai sukulaissuhteeseen. Se on vapaaehtoista eikä siihen liity kolmansia osapuolia. Se ei myöskään muodosta työsuhdetta. Vastikkeettomasta suorituksesta saatua hyötyä ei katsota veronalaiseksi tuloksi.

Oikeuskäytännössä on kiinnitetty huomiota siihen, onko työ todella tehty vastikkeettomasti talkoovoimin. Omakotitaloa ei KHO:n ratkaisun mukaan voitu rakentaa kokonaan talkootyönä ([KHO 1983-B-II-613](#)). Tapauksessa jäi näyttämättä, että työn tekijät eivät saaneet vastiketta työstään.

Vaihtotyö

Vaihtotyö ei ole verotonta talkootyötä. Vastavuoroisuuteen perustuvalla vaihtotyöllä tarkoitetaan kirjallista tai suullista sopimusta, jolla molemmat osapuolet sitoutuvat tekemään vastavuoroisesti työtä toiselle sopijapuolelle. Tällöin kyseessä on kaksi toisistaan irrallista työ sopimusta tai toimeksiantoa.

Esimerkiksi puutarha-alan yrittäjän kunnostaessa tilitoimistoyrittäjän pihan kirjanpityötä vastaan, kyse ei ole vastikkeettomasta talkootyöstä. Tällaisissa tapauksissa ei vältytä verotukselta sillä, että työsuoritukset kuitataan keskenään. Palkan tai palkkion määrä on summa, jonka työn teettäjä olisi muutoin joutunut maksamaan. Määrältään vähäinen naapuriapuun perustuva vaihtotyö voidaan kuitenkin jättää huomioon ottamatta.

Vaihtotyön arvo on sen vuoden tuloa, jona vaihtotyö on verovelvollisen hyväksi tehty ([KHO 1969 II 562](#)).

Yhdistys suorituksen saajana

Yhdistys toimii tyypillisesti jäsentensä vapaaehtoisen toiminnan varassa. Tämä koskee useimmiten myös yhdistyksen varainhankintaa. Yhdistysten hyväksi tehtävässä työssä on merkitystä sillä, millaisesta yhdistyksestä on kysymys. Saatu korvaus voi olla verovapaata, jos sen saajana on rekisteröity yleishyödyllinen yhdistys, joka käyttää varat yleishyödyllisten päämäärien tukemiseen. Yleishyödyllisyydestä huolimatta veroseuraamuksia saattaa kuitenkin tulla tilanteissa, joissa kolmas osapuoli maksaa palkkion jäsenten tekemästä työsuorituksesta.

Yhdistyksen tyypillä ei ole merkitystä silloin, kun kyseessä on suoraan yhdistyksen hyväksi tehtävä vastikkeeton työ (*välitön työ*). Tällaista välitöntä työtä on yhdistyksen toimintaan välittömästi liittyvä työ, jossa ei ole mukana ulkopuolisia toimeksiantajia.

Rekisteröimätön yhdistys ei voi saada samaa verokohtelua kuin TVL 22 §:ssä määritetty yleishyödyllinen yhteisö, koska yhdistyslain (26.5.1989/503) mukaan rekisteröimätön yhdistys ei voi olla asianosaisena viranomaisessa. Siten se ei voi olla myöskään verovapaa tai verovelvollinen. Rekisteröimätön yhdistys verotetaan yhtymänä. Tämä tarkoittaa sitä, että yhdistyksen tulo verotetaan jäsenten tulona, koska yhtymä ei ole TVL 3 §:ssä tarkoitettu yhteisö. Myöskään yleishyödyllisyys ei tällöin tule arvioitavaksi.

Tavallista on, että koulujen oppilaat rahoittavat esim. luokkaretkiään ja leirikoulujaan yhteisellä varainhankinnalla. Näissä tapauksissa monesti on niin, että varainhankkija ei ole rekisteröity yhdistys, jolloin näin saatu tulo on tekijöidensä veronalaista tuloa. Ellei tulo ole palkkaa, voidaan pienimuotoinen varainhankinta kuitenkin jättää huomiotta, jos koulu osallistuu varainhankintaan. Koulun osallistumista on esim. leirikoulua varten hankittujen varojen ohjaaminen koulun tilille, josta koulu maksaa luokkien leirikoulujen kustannuksia. Varainhankinta koulun opetukseen liittymättömiä matkoja yms. varten ei ole verovapaata.

Korvauksen käyttö. Verottomasta talkootyöstä ei ole kyse myöskään silloin, kun rekisteröidyn yleishyödyllisen yhdistyksen nimissä kerätään varoja työn suorittajien omaan käyttöön tai kun työn suorittajat saavat yhdistykseltä sen perustoimintaan kuulumattomia etuja. Työstä saatavan hyödyn on ohjaututtava yhdistyksen sääntöjen tarkoituksenaan mukaiseen toimintaan. Hyöty voidaan kohdistaa tiettyyn toimintaan. Hyöty ei kuitenkaan saa kanavoitua vain työn suorittajien hyödyksi, jos kaikki jäsenet eivät

ole osallistuneet työhön. Kun esimerkiksi talkootyöhön osallistuneet urheiluseuran jäsenet eivät joudu maksamaan yhdistykselle harjoitusleiristä maksua, jonka työhön osallistumattomat joutuvat maksamaan, ei kyse ole vastikkeettomasta työstä. Tällainen etu katsotaan saajansa veronalaiseksi tuloksi. Seuran voidaan tällöin katsoa maksaneen talkootyöhön osallistuneelle palkkion, josta seuran on toimitettava ennakonpidätys.

Yhdistyksen elinkeinotoiminta

Tuloverolain 22 §:ssä tarkoitettu yleishyödyllinen yhteisö on verovelvollinen saamastaan elinkeinotulosta. Elinkeinotulo lasketaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (24.6.1968/360) säännösten mukaan ja verotetaan yhteisöverokannan (26 % vuonna 2005) mukaan. TVL 23 §:n 3 momentissa on lueteltu tulot, joita ei pidetä yleishyödyllisen yhteisön elinkeinotuloina. Muissa tapauksissa arviointi tehdään tapauskohtaisesti mm. oikeuskäytännön perusteella.

Elinkeinotuloa saadaan elinkeinotoiminnasta. Elinkeinotoiminnalla tarkoitetaan liike- ja ammattitoimintaa. Elinkeinotoiminnan tunnusmerkkejä ovat voiton tavoittelu, itsenäisyys, palkatun henkilökunnan käyttö, suunnitelmallisuus, jatkuvuus, taloudellisen riskin olemassaolo, ulospäin suuntautuneisuus ja kilpailu yleisillä markkinoilla. Kaikkien tunnusmerkkien ei välttämättä tarvitse täytyä, jotta toimintaa pidetään elinkeinotoimintana. Myös toiminnan harjoittamisen muodolla, toiminnan laajuudella ja liikevaihdon suuruudella on vaikutusta tehtävään arviointiin.

Jos toimintaa harjoitetaan kilpailuolosuhteissa, on toiminta yleensä elinkeinotoimintaa.

Yleishyödyllinen yhteisö on arvonlisäverolain (30.12.1993/1501, AVL) 4 §:n mukaan arvonlisäverovelvollinen elinkeinotulosta. Yhteisö ei kuitenkaan ole arvonlisäverovelvollinen, jos tilikauden arvonlisäverollisten myyntien liikevaihto ei ylitä 8 500 euroa (AVL 3 §). Yleishyödyllinen yhteisö voi halutessaan kuitenkin hakeutua liiketoiminnastaan arvonlisäverovelvolliseksi, vaikkakaan se ei sitä AVL 3 § ja 4 §:ien perusteella olisikaan.

Yhdistyksen jäsenten tekemä työ, joka ei ole yhdistyksen elinkeinotoimintaa

Vastikkeeton työ

Veroseuraamuksia ei tule yhdistyksen jäsenten ilman korvausta tekemästä työstä suoraan yhdistyksensä hyväksi. Tällaista suoraan yhdistyksen hyväksi tehtävää vastikkeetonta työtä ovat esim. urheiluseuran oman urheilukentän kunnostustyö ja lipunmyynti yhdistyksen järjestämässä tilaisuudessa.

Vastikkeellinen työ

Jos työtä tehdään yhdistyksen nimissä korvausta vastaan vieraan toimeksiantajan lukuun, on korvauksen verotuskohtelu ratkaistava tapauskohtaisesti. Olennaista asiassa on määrittää onko kyseessä verovapaa talkootyö vai tekijälleen veronalainen palkkatyö, josta saadun korvauksen työntekijä lahjoittaa yhdistykselle. Tällöin on kiinnitettävä huomiota suorituksen saajan statukseen rekisteröitynä yleishyödyllisenä yhdistyksenä, työn kestoon ja luonteeseen sekä siihen tehdäänkö työ työn teettäjän johdon ja valvonnan alaisena.

Työsopimuslain (26.1.2001/55, TSL) 1 luvun 1 §:n mukaan kyseessä on työsuhde silloin, kun työntekijä henkilökohtaisesti sitoutuu tekemään työtä työnantajan lukuun tämän johdon ja valvonnan alaisena palkkaa tai muuta vastiketta vastaan riippumatta siitä, tehdäänkö työ työntekijän valitsemassa paikassa tai hänen omilla välineillään. Ennakkoperintälain 13 §:ssä säädetään palkaksi mm. työ- ja virkasuhteessa saadut palkat, palkkiot, etuudet ja korvaukset. EPL:n palkan käsite on laajempi kuin TSL:n mukainen määritelmä. TSL:n mukaisesta työsuhteesta saatu korvaus on aina EPL:n mukaista palkkaa. EPL:n mukaista palkkaa voi kuitenkin saada myös muusta kuin työoikeudellisesta työsuhteesta.

Jos EPL:n 13 §:n mukaiset palkan tunnusmerkit täyttyvät, työtä ei voida pitää verottomana talkootyönä. Merkitystä ei ole sillä, katsotaanko työ TSL 1:2 §:n 2 kohdan mukaiseksi tavanomaiseksi harrastustoiminnaksi, jolloin TSL:ia ei sovellettaisi.

Työn kesto ja luonne. Verotuskäytännössä verottomana talkootyönä on pidetty luonteeltaan tilapäistä, selvästi rajatun tehtävän suorittamista, joka ei vaadi erityistä ammattitaitoa. Tällaisia töitä ovat esimerkiksi tilapäinen mainosjakelu- tai postitustyö. Sen sijaan erityistä ammattitaitoa vaativat työsuoritukset (esim. sähköasennus) eivät ole talkootyötä, koska ammattitaitovaatimus rajaa osallistujaryhmän tavalla, jota voidaan pitää työntekijöiden nimeämisenä työhön (ks. jäljempänä työn johto ja valvonta).

Jatkuva tai pidempiaikainen toimeksiantosuhte viittaa yleensä siihen, ettei kysymys voi olla talkootyönä pidettävästä toiminnasta. Erityisesti pitkäkestoisia tai jatkuvia työsuorituksia, joiden tulos tulee suoraan kilpailutilanteesta toimivalle toimeksiantajalle, voidaan pitää tällaisina. Näitä ovat esim. erilaiset alirakennit, muuttotoiminta, jatkuvat pakkaus-, jakelu- ja postitustyöt sekä rakennusalan urakointi.

Jatkuvakin toimeksiantosuhte voi olla verotonta talkootyötä silloin, kun tehtävä liittyy läheisesti yhdistyksen omaan toimintaan ja työ suoritetaan ilman toimeksiantajan johtoa ja valvontaa. Tällaisia töitä ovat päätöksen [KHO 1991-B-557](#) mukaan urheiluseurojen suorittamat urheilu- ja liikuntapaikkojen hoito-, valvonta- ja kunnossapitotyöt.

Päätöksessään KHO totesi rekisteröityinä yhdistyksinä toimivien urheiluseurojen hoidettavaksi annettujen em. töiden liittyvän luonteeltaan läheisesti urheiluseurojen omaan toimintaan. Korvauksen maksaneen kaupungin ja eri urheiluseurojen välillä oli em. tehtävien hoidosta tehty sopimus, jonka perusteella urheiluseurat olivat teettäneet sovitut työt pääasiassa jäsenistön vapaaehtoisella ja palkattomalla työllä. Kaupunki ei tiennyt kuka työn teki ja se oli maksanut korvaukset suoraan urheiluseuroille. Työn tekijät eivät tienneet suoritusten määriä tai ajankohtia. Näissä olosuhteissa KHO katsoi, että kun kyse oli urheiluseurojen perinteisestä varainhankinnasta, ei suorituksia ollut pidettävä palkkana.

Samassa päätöksessä pitkäkestoiseen toimeksiantosopimukseen perustuva mainosten jakelu katsottiin palkaksi samoin kuin ovi- ja järjestysmiestehtävistä kaupungin erilaisissa tilaisuuksissa saadut palkkiot.

Työn teettäjän johto ja valvonta. Työsopimuslaissa työsuhteen tunnusmerkkinä on työnantajan johto ja valvonta. Lisäksi merkittävää on työtehtävän henkilökohtainen suorittaminen. Molemmilla seikoilla on merkitystä talkootyön määrittämisessä.

Sitoutuminen työn henkilökohtaiseen suorittamiseen voi ilmetä siten, että työn teettäjä nimeää työn suorittajat tai että työ edellyttää erityistä ammattitaitoa tai pätevyyttä, jolloin työn teettäjä tosiasiallisesti rajaa työn suorittajien piiriä nimeämiseen rinnastettavalla tavalla. Pätevyysvaatimuksena ei voida pitää esim. työn tekijältä edellytettyä täysi-ikäisyyttä tai ajokorttia. Myöskään järjestyksenvalvojilta edellytetty poliisin myöntämä lupa ei yksistään ole erityinen ammattitaito- tai pätevyysvaatimus. Henkilökohtainen suoritusvaatimus sen sijaan viittaa työn johdon ja valvonnan olomassaloon.

Oikeuskäytännössä työn johdon ja valvonnan säilyminen työn teettäjällä on katsottu merkitsevän talkootyöstä maksettavan palkkion käsittelyä työn suorittajan palkkana. Ratkaisussa [KHO 1983-B-II-602](#) kyse oli tehtaassa tehdystä työstä. Toimeksianto kesti neljä kuukautta, viikoittaiseksi työajaksi oli sovittu 40 tuntia ja palkkio oli tuntiperusteinen. KHO katsoi työn olevan työnantajan johdolla ja valvonnassa tehtyä EPL:n alaista palkkatyötä, vaikka työstä saadulla korvauksella oli tarkoitus tukea yleishyödyllistä toimintaa.

Myös ratkaisussa [28.11.1996/3729](#) KHO katsoi vaalipiirin äänenlaskentaan osallistuneiden urheiluseuran jäsenten saaman korvauksen palkaksi. Perusteluna tälle oli äänenlaskijoiden toimiminen virkavastuulla vaalipiirin keskuslautakunnan nimeäminä ja alaisuudessa.

Työkorvaus. Yksittäinen yhdistyksen jäsen voi tehdä työtä kolmannen osapuolen lukuun olosuhteissa, joissa palkkio voidaan maksaa EPL 25 §:n mukaisena työkorvauksena. Tämä ei merkitse palkkion verottomuutta. Jos työntekijä on nimetty tehtävään tai työn vaativuus edellyttää erityistaitoja, jolloin osallistujajoukko tosiasiallisesti on rajattu, ei palkkio voi olla verotonta, vaan se on työn tekijöitten omaa verotettavaa tuloa. Tilanteissa, joissa työnsuorittaja ei tällä tavalla ole valikoitu, on huomiota kiinnitettävä myös edellä esitettyyn toimeksianton keston ja luonteeseen.

Kokoavia näkökohtia. Oikeuskäytännön perusteella voidaan todeta, että välillisestä työstä saatava palkkion katsotaan palkaksi, kun työ tehdään tavanomaiseen palkkatyöhön rinnastettavissa olosuhteissa.

Talkootyöstä saatavaa korvausta pidetään palkkana erityisesti silloin kun:

- työn tekee nimetty tai muutoin tehtävään ammattitaidon tai pätevyyden perusteella valikoitu henkilö;
- korvaus perustuu käytettyyn aikaan;
- työ ei liity toimeksisaaneen yhdistyksen omaan toimintaan;
- työ on pitkäkestoista.

Siitä huolimatta, että palkkio voidaan käsitellä ennakkoperinnässä työkorvauksena, on kiinnitettävä huomiota talkootyön muihin kriteereihin. Talkootyön tunnusmerkkien täyttyessä palkkio on yhdistyksen verotonta tuloa. Tilanteissa, joissa työtä ei kuitenkaan voida pitää talkootyönä, on ratkaistava, onko kyseessä yhdistyksen elinkeinotoiminta vai työn tekijälle maksettava veronalainen työkorvaus. Työn tekijälle maksettavaan palkkioon viittaa esim. se, että työtä ei voitaisi teettää muilla yhdistyksen jäsenillä, koska vain työn tekijällä on lupa tehdä kyseistä työtä (esim. luvanvaraiset asennustyöt).

Verottoman talkootyön luonteeseen kuuluu:

- työn teettäjän johdon ja valvonnan puuttuminen;
- palkkion ohjautuminen yhdistyksen sääntöjen mukaiseen toimintaan;
- työn urakka- ja kertaluonteisuus tai että työtä tehdään yhdistyksen omalla perus- tai sitä tukevalla toimialueella.

Palkkion lahjoittaminen

Palkkion lahjoittaminen liittyy omissa nimissä kolmannen osapuolen lukuun tehtävään työhön. Vastikkeellinen työ ei muutu verottomaksi talkootyöksi sillä, että työn suorittaja lahjoittaa tekemästään työstä saamansa palkkion valitsemaalleen yleishyödylliselle yhdistykselle. Vaikka työ olisikin tekijänsä näkökulmasta vastikkeetonta talkootyötä, on siitä saatu palkkio kuitenkin yleensä työn suorittajan veronalaista tuloa, jolloin työntekijä voi lahjoittaa ainoastaan nettopalkkionsa. Merkitystä ei ole sillä, onko palkkio palkkaa vai työkorvausta.

Poikkeuksen palkkion lahjoittamisesta muodostavat eräät keräystyyppiset järjestelyt, joissa työn tekijällä ei ole mahdollisuutta saada palkkiota itsel-leen. Tällaisia ovat esim. koululaisten taksvärkkikeräykset, joissa koululainen on velvollinen tilittämään palkkionsa lyhentämättömänä keräykseen (Uudenmaan LO 7.11.1978 nro 23448). Myöskään metsänomistajien metsämarssin perusteella suoraan Sotainvalidien Veljesliiton tilille suorittamia korvauksia ei pidetty metsämarssiin osallistuneiden palkkana (VeroH lau-sunto 28.12.1989). Esiintyminen hyväntekeväisyyskonsertissa voi myös olla tällaista työntekoa.

Jos on mahdollista valita, saako palkkion työn suorittaja vai yhdistys, on kyseessä työn suorittajan palkkio, josta työnantajalla on ennakonpidätysvelvollisuus. Näin esimerkiksi luottamusmiehen palkkio, jonka luovuttamisesta ammattiosaston virkistys- ja koulustoimintaan voitiin paikallisesti sopia, oli luottamusmiehen ennakonpidätyksen alaista palkkaa (Hämeen LO 11.2.1987 Dno V 918/72 86 128, KHO 23.10.1987 T 4545: ei valituslupaa).

Ennakkotiedot ja -ratkaisut

Ennakkoperinnästä ja tuloverotuksesta voi saada etukäteen sitovan tiedon siitä, millaisia veroseuraamuksia yksittäisessä asiassa aiheutuu. Tällaiset sitovat ennakkokannanotot annetaan kirjallisen hakemuksen perusteella. Hakemus on vapaamuotoinen. Siinä tulee esittää yksilöitynä kysymys, johon ennakkokannanottoa haetaan. Hakijan on esitettävä myös asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkokannanottoja antavat verovirastot ja keskusverolautakunta. Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko suorituksen maksajan toimitettava ennakonpidätys, voi maksaja hakea omalta verovirastoltaan ennakkoratkaisun. Lisäksi verovirasto antaa tuloverotusta koskevia ennakkotietoja. Tuloverotusta koskevaa ennakkoratkaisua voi hakea myös keskusverolautakunnalta.

Ennakkokannanotot ovat maksullisia. Maksuista säädetään verohallinnon suoritteiden maksullisuudesta annetussa asetuksessa. Vuosina 2005 ja 2006 voimassa olevan asetuksen 1261/2004 mukaan ennakkoperintää koskeva ennakkoratkaisu maksaa 70 euroa, tavallisimmat ennakkotietopäätökset maksavat 222 euroa, yhtiöitä tai elinkeinoverotusta koskevat päätökset maksavat 740 euroa ja keskusverolautakunnan päätösmaksu on hakijan mukaan joko 555 euroa tai 1 480 euroa.

Ennakonpidätys

Palkka. EPL 13 §:n mukaiseksi palkaksi katsottavasta korvauksesta on toimitettava verokortin mukainen ennakonpidätys ja maksettava työnantajan sosiaaliturvamaksu. Ellei verokorttia esitetä, on ennakonpidätys 60 %.

Yhdistyksen lukuun tehdyssä työssä tulee usein kyseeseen monen työntekijän yhteispalkkio. Ellei palkkion saava yhdistys esitä selvitystä työhön osallistuneista ja palkkion jakautumisesta heidän kesken, toimitetaan ennakonpidätys kokonaispalkkiosta 50 % suuruisena.

Mikäli pidätyksen toimitamisen jälkeen selvitetään, miten palkkio on jakautunut, verovirasto jakaa tulon ja ennakonpidätyksen suorituksen saajien kesken (VeroHp ennakonpidätyksen toimittamistavoista ja määrästä 30.12.2004, 7/2005).

Työkorvaus. EPL 25 §:n mukaisesta työkorvauksesta on toimitettava ennakonpidätys, ellei palkkion saaja ole merkitty ennakkoperintärekisteriin. Työnantajan sosiaaliturvamaksua ei makseta.

Ennakkoperintärekisteröinti. Tekijälleen verovapaaksi talkootyöksi katsottavasta suorituksesta on toimitettava EPL 25 §:n mukainen ennakonpidätys, ellei suorituksen saajaa ole merkitty ennakkoperintärekisteriin. Tämä koskee myös palkkion saajana olevaa yleishyödyllistä yhteisöä. Ennakkoperintärekisteriin merkitsemättömän yhteisön pidätysprosentti on ennakkoperintäasetuksen (1124/1996) 15 §:n mukaan 13 %.

Matkakustannusten korvaukset. TVL:n 22 §:ssä tarkoitettu yleishyödyllinen yhteisö voi lain 71.3 §:ssä säädetyin edellytyksin maksaa verottomasti matkakustannusten korvausta yhdistyksen hyväksi sen toimeksiannosta tehdystä matkasta. Korvausta voidaan maksaa tilanteissa, joissa työntekijä ei ole työsuhteessa yleishyödylliseen yhteisöön tai ei muuten saa palkkaa työstä, johon matka liittyy.

Lain 896/2001 mukaan tällaisesta matkakustannusten korvauksesta verovapaata tuloa on vain:

- 1) päiväraha enintään 20 päivältä kalenterivuodessa;
- 2) majoittumiskorvaus;
- 3) matkastamiskustannusten korvaus julkisilla kulkuneuvoilla koko määrästä ja muilla kuin julkisilla kulkuneuvoilla 2000 euroa kalenterivuodessa.

Verovelvollinen voi saada em. matkakustannusten korvausta useammalta maksajalta. Verovapauden rajat ovat verovelvolliskohtaisia. Yksittäinen maksaja voi kuitenkin soveltaa rajoja omassa maksamisessaan huomioimatta muiden mahdollisesti maksamia määriä. Verotusta toimitettaessa kaikki korvaukset lasketaan yhteen ja rajan ylittävä osa verotetaan

korvausten saajan tulona.

Yleishyödylliseen yhteisöön työsuhteessa olevaan palkansaajaan sovelletaan samoja säännöksiä kuin muihinkin palkansaajiin.

Apulaisjohtaja Erkki Laanterä

Ylitarkastaja Tomi Peltomäki

<http://www.vero.fi/artikkeli/4195>

© Verohallinto 12.10.2005
